

Suomen juhlavuosi näkyy kaikkialla eikä syyttä. Se oli luontevasti nostettu myös touko-kuussa pidettyjen Kielitieteen päivien teemaksi. Vaikka joka ikinen esitys ei teemaan suoraan liittynytäkään, suuressa osassa työpajoista ja yksittäisistä esitelmistä luotiin katseita kielentutkimuksen historiaan tai tulevaisuuteen – osassa molempiin. Tarkaste- lun kohteena olivat esimerkiksi nimistöntutkimus, Suomen kielitilanteessa tapahtuneet muutokset, diskurssintutkimus, kielitaidon arviointi sekä variaation tutkimuksen kirjo. Tarjolla oli sekä tuokiokuvia tietystä historian vaiheesta, kuten kielitieteen populari- soinnista 1900-luvun alkupuolella, että historian pitkistä kaarista, joita valotettiin esi- merkiksi plenaariesitelmissä. Erika Sandmanin esitelmä muistutti sitä, miten paljon velkaa nykyinen kenttälingvistiikka on jo yli sata vuotta sitten Siperiassa matkanneille suomalaisille fennougristeille. Heikki Paunonen puolestaan havainnollisti sadassa vuo- dessa tapahtuneita kielenkäytön muutoksia vertailemalla Helsingin puhekieltä vuosina 1917 ja 2017.

Tässä numerossa lähdetään liikkeelle historian hämäristä – paljon kauempaa kuin sadan vuoden takaa. Harri Mantila ja Matti Leiviskä tarjoavat fennistiikkaa ja arkeolo- giaa yhdistävässä artikkelissaan uudenlaisen selityksen eteläpohjalaismurteiden oma- laatuksille piirteille. Historia on mukana myös Krista Ojutkankaan artikkelissa, jossa kirjoittaja tarkastelee sitä, millaisissa konstruktioissa *mukana* ja *mukaan* esiintyvät ja miten niiden käyttötavat ovat muuttuneet. Salla Kurhila ja Niina Lilja puolestaan tar- kastelevat nykykieltä ja pureutuvat yhteen korjausaloitetyyppiin, toistoon. Artikkelin on luontevaa jatkoa viime vuonna Virittäjässä ilmestyneelle tutkimukselle, jossa tarkastel- laan kootusti erilaisia arkikeskustelujen korjausaloitteita (ks. Haakana, Kurhila, Lilja & Savijärvi *Virittäjä* 2/2016).

Artikkelien lisäksi lehdestä löytyy esittely alkusanakielestä, Kotikielen Seuran viime vuoden kuulumiset, kirja-arvioita ja väitöslektioita. Julkaisemme jälleen myös Virit- täjän viimevuotisen kirjoituskilpailun satoa: Suvi Vierulan teksti *kaa*-partikkelin kie- liopillistumisesta sijoittui siinä jaetulle ensimmäiselle sijalle. Toivottavasti havainto- kirjoitus innostaa uutta opiskelijasukupolvea osallistumaan tämänvuotiseen kilpai- lumme. Tarkempia ohjeita löytyy Virittäjän verkkosivuilta.

Virittäjän lukija on saattanut pohtia, juhlistaako lehti jollain erityisellä tavalla Suo- men merkkivuotta. Varsinaiseen erikoisnumeroon ei kuitenkaan ole tarvetta, sillä jo- kainen *Virittäjä* on juhlanumero. Se, että kielitieteellistä tutkimusta tehdään suomesta ja sitä julkaistaan suomeksi, on yksi hienoimmista tavoista onnitella satavuotiasta Suo- mea. Siitä, että kyseessä on kaikkea muuta kuin itsestäänselvyys, antaa hyvän muis- tutuksen Miikul Pahomovin lyydin asemaa käsittelevä väitöslektio, joka julkaistaan verkkolehdessä.

HANNA LAPPALAINEN